

Kad je riječ o prvom žalbenom razlogu, žalitelj se poziva na to da je Opći sud povrijedio prava obrane, a osobito žaliteljevo pravo na saslušanje, s obzirom na to da:

- je smatrao da zakašnjelo priopćenje Vijeća Europske unije, pri čemu žalitelj nije mogao iznijeti svoja očitovanja prije odluke o obnovi mjera ograničavanja o kojima je riječ, ne čini povredu prava na saslušanje s obzirom na to da ta odluka nije novi element; i
- nije izvukao zaključke koji proizlaze iz činjenice da Vijeće, u ovom slučaju, nije provelo nikakve provjere.

Kad je riječ o drugom žalbenom razlogu, žalitelj ističe da je Opći sud počinio očitu pogrešku u ocjeni s obzirom na to da:

- nije uzeo u obzir da su mjere ograničavanja preventivne i po definiciji privremene naravi, te su uvijek valjane samo toliko dugo dok postoje činjenične i pravne okolnosti koje su dovele do njihova donošenja kao i dok postoji potreba njihova održavanja na snazi radi ostvarenja cilja s kojim su povezane;
- nije utvrdio da se elementima koje je iznijelo Vijeće nikako ne može dokazati bilo kakvo ponašanje obuhvaćeno kriterijem za uvrštenje na sporne popise odnosno djela koja predstavljaju teške povrede ljudskih prava; i
- nije sankcionirao činjenicu da Vijeće nije ispitalo elemente koje je žalitelj dostavio u okviru postupka preispitivanja i da, po toj osnovi, nije proveo vlastite provjere.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1183/2005 od 18. srpnja 2005. o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo (SL 2005., L 193, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 62.).

Tužba podnesena 22. travnja 2021. – Europski parlament/Vijeće Europske unije

(Predmet C-259/21)

(2021/C 217/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: I. Liukkonen, I. Terwinghe, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

- poništiti članke 15. do 17., članak 20. i članak 59. stavak 2. Uredbe Vijeća (EU) 2021/92 od 28. siječnja 2021. o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za 2021. za određene riblje stokove i skupine ribljih stokova koje se primjenjuju u vodama Unije te, za ribarska plovila Unije, u određenim vodama izvan Unije (¹);
- naložiti Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Parlament smatra da se zakonodavnim aktima kojima se uređuje predmetno područje, odnosno člankom 10. stavkom 4. i člankom 15. Uredbe (EU) 2019/1241 (²) te člankom 9. Uredbe (EU) 2019/472 (³) predviđa da se mjere kao što su one na koje se odnosi ova tužba moraju donijeti delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a.

U prilog svojoj tužbi, Parlament stoga ističe dva tužbena razloga. Prvi se temelji na nepravilnosti i zlouporabi postupka jer su se osporavane mjere trebale uvesti delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a, a ne u okviru postupka iz članka 43. stavka 3. UFEU-a. Drugi se temelji na prekidu lojalne suradnje, što je u suprotnosti s člankom 13. stavkom 2. UEU-a. Time što je donijelo pobijane odredbe u okviru postupka koji je različit od onog koji je predviđen u tu svrhu u aktima čiji je suautor, Vijeće je Parlamentu oduzelo pravo na preispitivanje koje bi on imao da je primijenjen pravilan postupak.

⁽¹⁾ SL 2021, L 31, str. 31.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2019/1241 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o očuvanju ribolovnih resursa i zaštiti morskih ekosustava putem tehničkih mjera, o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 2019/2006, (EZ) br. 1224/2009 i uredbi (EU) br. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 i (EU) 2019/1022 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EZ) br. 894/97, (EZ) br. 850/98, (EZ) br. 2549/2000, (EZ) br. 254/2002, (EZ) br. 812/2004 i (EZ) br. 2187/2005 (SL 2019, L 198, str. 105. i ispravak SL 2019., L 231, str. 31.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2019/472 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o utvrđivanju višegodišnjeg plana za stokove ulovljene u zapadnim vodama i njima susjednim vodama i za ribarstvo koje iskorištava te stokove, o izmjeni uredaba (EU) 2016/1139 i (EU) 2018/973 i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EZ) br. 811/2004, (EZ) br. 2166/2005, (EZ) br. 388/2006, (EZ) br. 509/2007 i (EZ) br. 1300/2008 (SL 2019, L 83, str. 1.).